

ONBEGREPEN IN NEDERLAND, GEWAARDEERD IN JAPAN

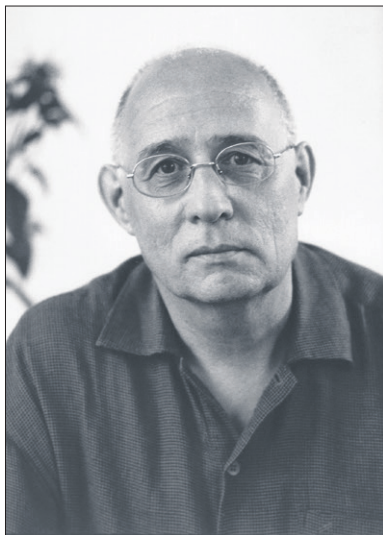
Eenvoudige maar verfijnde schoonheid

Gérard (Geert) Willem van Fastenhout (20 december 1935 – 28 oktober 2016) werd in Bussum geboren en woonde er bijna onafgebroken tot 1957. Hij was een kunstschilder die een bijzondere techniek hanteerde. Hij gebruikte donkere, ietwat depressieve kleuren, strak op het doek. Zijn werk werd niet altijd begrepen. Het schrikte de mensen af. Maar in Japan, waar Van Fastenhout sinds het einde van de jaren 80 exposeerde, werd zijn werk wél gewaardeerd. Het merendeel van zijn schilderijen verkocht hij daar. In Japan wordt zijn werken omschreven met het woord 'Shibui', een begrip dat staat voor een eenvoudige, maar verfijnde schoonheid en een nobele schaduw.

Van Fastenhout had belangstelling voor kunst en zijn ouders stimuleerden hem. De oorlog was een moeilijke tijd voor hem. Er waren twee joodse onderduikers in hun huis aan de Lothariuslaan 56 en zijn ouders stuurden hem in 1944 naar Zweeloo in Drenthe. Kort na de oorlog stierf zijn moeder. Hij was toen 12 jaar. Geert ging als kleuter naar de Montessorischool. Van 1942 af volgde hij lager onderwijs aan de Engschool, de latere Prinses Marijkeschool. Daarna kwam hij op de Prinses Irene-mulo aan het Wilhelminaplantsoen. In 1953

werd hij toegelaten tot de Kunstnijverheidsschool Amsterdam, de voorloper van de Rietveld Academie. Maar hij kreeg tbc en moest twee jaar kuren in het Studentensanatorium Laren. Na de sanatoriumperiode vertrok hij naar Parijs waar hij aanvankelijk in figuratieve stijl schilderde. De druivenpluk in Zuid-Frankrijk zorgde in de oogsttijd voor bijverdienste. Verder werkte hij in Zweden en op een vissersboot in IJsland. Vooral de ruwe vaart in de ijzige kou maakte een onuitwisbare indruk.

In 1960 vestigde hij zich in Philippe in Zeeuws-Vlaanderen. Zijn eerste expositie was in Boekhoute (België). Die tentoonstelling werd geopend door niemand minder dan de Belgische schrijver en kunstschilder Louis Paul Boon. Geert trouwde er met Maaïke Verschuren en hun dochter Gerda werd er geboren. In de jaren 60 schilderde hij vooral landschappen. Later beschouwde hij dat als jeugdzondes. Omstreeks 1970 verhuisde het gezin naar Oldeberkoop in Friesland. Daar zag hun zoon Roemer het levenslicht. Ze verhuisden daarna naar Amsterdam. Daar kwam er een einde aan zijn huwelijk met Maaïke.

■ Geert van Fastenhout in 1990.

■ Schilderij 8 1993-1994 (60 bij 65 cm).

De radicale ommezwaai naar de abstracte geometrische kunst kwam in 1973. Van Fastenhout vond toen zijn eigen kenmerkende donkere stijl. Hij exposeerde door de jaren heen in Kopenhagen, Seoul en Tokio.

Zijn werk sprak vooral de Japanners aan. Omgekeerd had Geert grote bewondering voor de Japanse kunst. Hij maakte in Japan kennis met Bizen-aardewerk en bouwde een respectabele collectie Japans aardewerk op. Hij gold als een expert op dat gebied.

Van 1988 tot 2011 had hij ieder jaar wel een solotentoonstelling in Japan, meestal in Tokio. Maar zijn doeken hingen ook in Duitsland, Korea en in Frankrijk. Jaarlijks was er werk van hem

te zien op de fameuze Salon des Réalités Nouvelles in Parijs. Zijn werk hing ook op de TEFAF in Maastricht.

Geleidelijk aan kwam er ook in

De radicale ommezwaai naar de abstracte geometrische kunst kwam in 1973

Nederland belangstelling voor zijn werk. In de jaren 70 en 80 had hij maar liefst acht solotentoonstellingen in Nederland. In 1996 verscheen zijn boek, *Schilderijen in het Nederlands, Engels en Japans*. Het toont 21

van zijn schilderijen, gemaakt tussen 1984 en 1996. Hij schrijft daarin:

“Eigenlijk wil ik over mijn werk niets zeggen. Wat ik wil uitdrukken is te zien. Een boek zonder woorden? Ik heb het overwogen en verworpen. In mijn werk is de vorm eenvoudig en helder; bijna gebouwd, zoals in architectuur. De kleur daarentegen is complex en moet in mijn ogen een zekere sombere pracht bezitten.

In eerste instantie ziet men niets anders dan een wel heel donker schilderij. Wie zijn ogen de tijd gunt zal ontdekken dat dit tot zintuiglijke verwarring leidt.

De verzadigde kleur, opgebouwd uit vele lagen donkerte, tast de heldere vorm aan. Wat aan licht rest wordt naar de rand verdreven. Het is alsof er een plek, een holte, is vrijgemaakt, waarin de binnenkant van de kleur gestalte krijgt.”

Van Fastenhout heeft de laatste 15 jaar van zijn leven in Amersfoort gewoond en bleef tot drie maanden voor zijn overlijden in oktober 2016 gepassioneerd schilderen.

Klaas Oosterom

Bronnen: *In Memoriam in de Amersfoortse Courant* van 16 november 2016 en gegevens van zijn kinderen en zijn vriend Joop Böhm.

UIT DE FOTOCOLLECTIE VAN HET STREEKARCHIEF

www.gooienvechthistorisch.nl 035 207 09 99 Cattenhagestraat 8, Naarden

Naarden-Vesting

Het is nu moeilijk voor te stellen, maar aan het eind van de jaren '60 stonden er veel verkrotte woningen in Naarden-Vesting. Dit is een foto van een pand aan de Cattenhagestraat 51-51a voordat deze werd gesloopt op 10 februari 1972. De foto maakt deel uit van een serie over verkrotte panden in de vesting.

FOTO: STREEKARCHIEF GOOISE MEREN

■ Tekening van Geert van Fastenhout (omstreeks 1958).